

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ  
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ  
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ  
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

# ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ  
ΕΙΣ 20,000  
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ  
ΚΑΙ  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ  
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμδέρρη, διευθύνοντες.

## ΑΙ ΥΠΕΡΒΟΛΑΙ

— «Φίλει ὡς μισήσω» ἀκούεται συμβουλευούσα ἡ φωνὴ τῶν προγόνων ἡμῶν, ὥσεί θέλουσα καὶ ἐκ τοῦ τάφου ἀκόμη νὰ ἐμποδίσῃ τὰς ὑπερβολάς, εἰς ἃς δυστυχῶς τόσον εἴμεθα ἐπιρρεπεῖς. Ἀγάπα δηλαδὴ ὡς μέλλων νὰ μισήσῃς πιθανῶς, καὶ μὴ ἀφίνεσαι εἰς ὑπερβολικὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης, διότι ἔπειτα, ἀντιστρεφόμενων τῶν περιστάσεων, πικρότερον θὰ σοὶ εἶναι τὸ μῖσος.

Πρόσφατον παράδειγμα οἱ Ρουμάνοι. Νομίζετε, ὅτι θὰ ἦτο τόσον ἀσπονδὸν τὸ μῖσος, ὅπερ αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἐγέννησαν εἰς ἡμᾶς, ἂν δὲν προηγῆτο ἡ παράφορος ἐκείνη μέθη τῆς ἀδελφώσεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἣν τοῖς ἐπέδειξεν ἡ φύσει ἀμνησίκακος ἐλληνικὴ ψυχὴ;

Καὶ πιστεύετε ποτὲ, ὅτι ἡ ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἐλληνικαῖς χώραις γενομένη μεταπολίτευσις ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀσφαλὴς καὶ διαρκὴς, μετέβαλεν αἰφνιδίως καὶ ὡς ἐκ θαύματος εἰς νερόν τὸ αἷμα καὶ κατέστησεν ἀδελφοὺς ἡμῶν φιλοστόργους τοὺς τέως δυνάστας;

Οὔτε ἡμεῖς, οὔτε ἐκεῖνοι θὰ πιστεύσωσι τοῦτο ποτέ. Εἶναι δὲ μυριάκις προτιμώτερον νὰ ἐκφέρωμεν μετὰ παρρησίας μίαν πικρὰν ἀλήθειαν, παρά νὰ ἀφήσωμεν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι εἴμεθα ἀνελικρινεῖς ἢ ὅτι ἔστω καὶ πλανώμενοι ἀπατῶμεν.

Τὸ συμβόλαιον, ὅπερ μετὰ τῶν συνοίκων συνομολογοῦμεν σήμερον, δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀγάπης. Ἀπορρέει καθαρὰ καὶ ἐξάστερα ἐκ τοῦ φόβου κοινῶν κινδύνων, ἐκ τῆς ἐλπίδος κοινῆς σωτηρίας. Εἶναι συμβόλαιον συμφέροντος, οὗ τὴν μεγαλυτέραν μερίδα αὐτοὶ θὰ καρπωθῶσι, διότι αὐτοὶ διατρέχουσι καὶ τοὺς μεγαλυτέρους, τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. Κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζουσιν αὐτοὶ τὴν ἀντοχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν δοκιμασθεῖσαν ἐπὶ τοῦ χάλυβος τῶν γιαταγανίων των καὶ ἀμβλύνασαν αὐτόν. Καὶ γνωρίζουσιν ἐπίσης πόσον ἀνίσχυρος κατεδείχθη ἡ ἰδικὴ των ἀντοχή, ἀφοῦ ὑποχωρήσασα πρὸ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ σταθερῶς καταπίπτουσα καὶ ἐκμηδενιζομένη.

Τοιαύτης οὐσῆς τῆς πραγματικότητος ἡ ὑπερβολὴ ἐν ταῖς αἰσθηματικαῖς διαχύτεσιν εἶναι βεβαίως περιττὴ ἐὰν μὴ ἐπικίνδυνος. Ἀπαθῶς καὶ ψυχρῶς θὰ συνοπγράψωμεν συμβόλαιον εἰρήνης καὶ συμπράξεως πρὸς ἀποτροπὴν κοινῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ συμβόλαιον εἰλικρινοῦς καὶ πραγματικῆς ἰσότητος δικαιωμάτων διὰ νὰ συνεπάγῃται εἰλικρινὴ καὶ πραγματικὴν ἰσότητά καθηκόντων.

Αἱ ὥραιαι καὶ μεγάλαι λέξεις τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀγάπης μεταξὺ φυλῶν, ὧν ἡ μία εἶναι ἐπιδρομεὺς καὶ ἡ ἄλλη ἦτο δούλη μέχρι τῆς χθὲς ἐν τῷ οἴκῳ της, ὧν ἡ μία ὑφοῖ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ ἄλλη τὸ Κοράνιον, αἱ ὥραιαι καὶ μεγάλαι αὐταὶ λέξεις μόνον ὡς πικρὰ εἰρωνία δύνανται νὰ ἐκκληρθῶσιν, εὐρύνουσαι τὰ χάσματα, ὧν ταχεῖα ἐπιβάλλεται ἡ γεφύρωσις χάριν τῆς κοινῆς εὐημερίας, ἴσως δὲ καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας.

## ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως

Ἰωάν. (3. 13—17)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς<sup>1</sup> ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰμὴ<sup>2</sup> ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς<sup>3</sup> Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ<sup>4</sup> οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλῃται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλῃται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα<sup>5</sup> κρίνῃ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Σημειώσεις.

1) Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν — οὐδεὶς ἔχει κατανόησιν τὸν Θεὸν καὶ οὐδεὶς ἔχει πλήρη σχέσιν πρὸς αὐτόν. 2) Εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ — εἰ μὴ ὁ ἐκείθεν ἔχων τὴν ἀρχήν, καὶ ἀδιαλείπτως διατελὼν ἐν τελείᾳ σχέσει πρὸς τὸν Θεόν. 3) Οἱ Ἰουδαῖοι δακνόμενοι ὑπὸ ὀφews ἀπέθνησκον ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ὁ Θεὸς διατάσσει τὸν Μωϋσῆν ἵνα ἐπὶ ξύλου ὑψώσας προσηλώσῃ ὄφιν, ὅσοι δὲ τῶν Ἰουδαίων δάκνονται ὑπὸ ὀφews στρέφουσι τὸ βλέμμα πρὸς τὸν ὑψωμένον ἐκεῖνον ὄφιν καὶ σώζονται ἀπὸ τοῦ θανάτου. 4) Ἐν τῷ δήγματι τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἀρκεῖ νὰ στραφῇ τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς, ἡ πίστις, πρὸς τὸν ἐσταυρωμένον υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ δῆγμα τῆς ἁμαρτίας ἐκμηδενίζεται, καὶ ζωὴ ἀντὶ θανάτου γεννᾶται εἰς τὸν ἀνθρώπον. 5) Ἰνα κρινῇ — δι' αὐτοῦ — Σκοπὸς τῆς πρώτης αὐτοῦ παρουσίας, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγω, δὲν ἦτο ἡ κρίσις τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἡ σωτηρία αὐτοῦ. — Ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ προεκάλεσε τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὡς μέσον σωτηρίας τοῦ κόσμου, καὶ ἀρῆκεν ἐλευθερὸν τὸν ἄνθρωπον νὰ σωθῇ διὰ τῆς πίστεως ταύτης, βεβαιουμένης δι' ἔργων ἀγαθῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

## Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Ἡ κυριωτέρα ἐκδήλωσις καὶ πρακτικὴ ἀπόδειξις τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τὸν πληθὸν αὐτοῦ εἶναι νὰ προσπαθῇ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτόν, ἐστερημένον τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως ἀναγκιῶν, πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ νὰ ὑποβαστάξῃ αὐτόν ἐν τῇ ζωῇ. Ἡ ἐλεημοσύνη βρύνει τοσοῦτον εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς σωτηρίας, ὥστε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐτόνισε περισσώτερον πάσης ἄλλης τὴν ἀρετὴν ταύτην. Ὁ Θεὸς διέθετο οὕτω τὰ ἐν τῷ κόσμῳ πράγματα ὥστε τοὺς μὲν ἐπροίκισε δι' ἀφθονίας ἀγαθῶν, τοὺς δὲ ἐστέρησε καὶ τῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὸ ζῆν. Οὕτω κατέστησεν ὁ Θεὸς δυνατὴν τὴν ἀλληλοβοήθειαν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἐπέβαλεν ὑποχρεώσεις. Ὁ ἔχων περισσεύματα ἀγαθῶν, ὁ δυνάμενος νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς ἰδίας ἀπολύτως ἀνάγκας, καὶ ἔχων διαθέσιμα ἀγαθὰ, ὀφείλει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν καὶ ἐκτός ἐαυτοῦ καὶ νὰ ἐξευρίσκῃ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ περιβλέψῃ στερηθεῖς καὶ ἐνδεῖαι, καὶ νὰ καθιστᾷ αὐτοὺς κοινωνοὺς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ὁποίων ἔχει λάβῃ παρακαταθήκην. Ὁ πλούσιος ὁ εὐπαρὼν ὀφείλει νὰ μὴ παρασύρῃται ἐκ τῆς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ  
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ  
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ  
ΔΩΡΕΑ... Α. Παπακωνσταντίνου  
10-9-81  
30253

## ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

## Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ

Σηκώνομαι μιά χαρραχή μαύρος από τὸν ὕπνο,  
Πέρνω νερό καὶ νίβομαι μαντύλι καὶ σπουγγώματι,  
Ἀκούω τὰ δέντρα καὶ βροντοῦν καὶ τῆς ὀχθαῖς καὶ τρίζουν,  
Καὶ τὰ λημέρια τῶν κλεφτῶν καὶ βαρυστασενάζουν.  
Ἐκαστα καὶ ταῖς ῥώτῃς γλυκὰ σὰν τὴν μητέρα.  
"Τί ἔγες" ἔχουαί, ποῦ θλίβεσται, λημέρια ποῦ βογγάτε ;  
Κ' ἐκεῖνα μ' ἀποκρίθησαν βαρυστασενάζοντα  
"Ἐχάσαμε τὴν κλεφτουριά καὶ τὸν λεβέντη Κώστα.

## ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

## ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΣ

Οἱ Χριστιανοὶ ἐν ταῖς ἁγίαις Συνάξεσιν ἐπετέλουν τὴν προσευχὴν αὐτῶν ἱστάμενοι συνήθως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὁρθοί. Τὰς χεῖρας αὐτῶν εἶχον τεταμέναι καὶ ὀλίγον πρὸς τὰ ἄνω, καὶ τὸ πρόσωπον πρὸς ἀνατολὰς. Τοιαύτην στάσιν ἔχοντες εἰκονίζονται Χριστιανοὶ ἐν διαφόροις μνημείοις τῆς ἀρχαιότητος γλυπτοῖς καὶ γραπτοῖς. Εἶναι ἡ συνήθεια αὕτη τόσο κατεστημένη ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὥστε διεδώθησαν μέχρις ἡμῶν παραστάσεις ἐν αἷς παιδες ὑποβαστάζουσι τὰς χεῖρας τῶν προσευχομένων, ἵνα μὴ πέσωσιν ἐκ τοῦ καμάρου τῆς μακρᾶς προσευχῆς καὶ τῆς διαρκοῦς ἐκτάσεως. Ὁ ἄνθρωπος ἐν γένει, ὅταν θέλῃ νὰ παρακαλέσῃ περὶ τινος πράγματος, ὕψοι πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὅποιον παρακαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καὶ ἐν ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαντῶσι παραστάσεις τοιαύται, καὶ ἰδίᾳ προσευχομένων. Ἀλλὰ μετὰ τῆς τοιαύτης στάσεως τῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκευμάτων, καὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχει διαφορὰ οὐσιώδης. Αἱ ὕψιμα χεῖρες τῶν εἰδωλολατρῶν εἶναι σχεδὸν κάθετοι, ἐν ᾧ τῆς Χριστιανικῆς συνήθειας τῶν προσευχομένων αἱ χεῖρες ὕψονται μὲν μικρόν, ἀλλ' ὀριζοντίως, οὕτως ὥστε ὑποτυποῦσι σταυρόν. Ἡ ἁγία αὕτη συνήθεια ἐξέλιπεν ἐν τῇ δημοσίᾳ προσευχῇ παρ' ἡμῖν σήμερον, σωζομένη ὅμως ἐν τῇ κατ' ἰδίαν προσευχῇ, καὶ παρὰ ταῖς εὐσεβεστέραις γυναῖξιν, καὶ τοῖς λειτουργοῖς ἱερῶν ἐν τοῖς κυριωτέροις σημείοις τῆς θείας λειτουργίας.

Ἡ προσευχὴ ἐν ὁρθοστάσι τοῦ σώματος δὲν ἦτο γενικὸς κανὼν παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ προσήχοντο προσέτι κλίνοντες τὸ γόνυ ἢ τὰ γόνατα. Οἱ λαϊκοὶ καὶ οἱ κατώτεροι κληρικοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποδιακόνου, καὶ τούτου συμπεριλαμβανομένου, ἐκλινον, καθ' ἡμέραν, μόνον τὸ δεξιὸν γόνυ. Καὶ ἔχομεν τὴν διάταξιν ταύτην ἐν τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Διακόνου, ἔνθα λέγεται, «καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν» ὁ χειροτονούμενος ὑποδιάκονος εἰς Διακόνον. Τὰ δὲ δύο γόνατα ἐκλινον οἱ Διάκονοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα ὁ εἰς πρεσβύτερον χειροτονούμενος Διάκονος καὶ ὁ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονούμενος πρεσβύτερος κλίνει ἀμφότερα τὰ γόνατα. Ἡ συνήθεια αὕτη τῆς γονυκλισίας σπανίζουσα ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἀρχαιότεροις, καὶ συχνότερα ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς μεταγενεστέροις, ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν Μεγάλων ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Κυριακῶν, διότι αἱ ἡμέραι αὗται ἦσαν ἡμέραι πανηγυρικῆς ἑορτῆς καὶ ἀναμνήσεως τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ ἐπομένως ἔδει νὰ ἐορτάζωνται διὰ σημείων χαρᾶς. Ἡ γονυκλισία ἐθεωρεῖτο ἐκδήλωσις ταπεινώσεως, καὶ τρόπος δεήσεως ἐν μετανοίᾳ καὶ θλίψει, ἐξ οὗ καὶ μετάνοια μὲν ἡ γονυκλισία καλεῖται, γίνεται δὲ χρῆσις αὐτῆς ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, πλὴν τῶν προειρημένων πανηγυρικῶν ἑορτῶν. Ἡ γονυκλισία ἐν τῇ Χριστιανικῇ

ἀρθονίας τῶν ἀγαθῶν, καὶ νὰ φαντάζεται ἐαυτὸν ὡς ὑπερόχον, πρὸς τὸ ὅποιον οὐδεὶς εἶναι ἄξιος νὰ παραβληθῇ. Ἐν βλέμμα ἐρευνητικῶν ἐὰν ῥίψῃ περὶ αὐτοῦ θὰ ἴδῃ ἀνθρώπους ἄλλους, ἀδελφοὺς αὐτοῦ κατὰ φύσιν, δημιουργήματα καὶ τούτους ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ Δημιουργοῦ, ὁμοπίστους καὶ ὁμογενεῖς, ἀλλ' ἔστω καὶ μὴ τοιούτους, ἀλλὰ πάντας τῆς αὐτῆς ὥς καὶ αὐτὸς κατασκευῆς καὶ ἀρχῆς καὶ τοὺς ἀνθρώπους τούτους ὀφείλει ν' ἀγαπᾷ ὡς ἐαυτόν. Θέλει αὐτὸς νὰ ἔχῃ σύντροφον τὴν δυστυχίαν, τὴν ἔνδειαν, τὰς στερησεις καὶ νὰ μὴ ἐρχεται κανεὶς ἐπίκουρος εἰς αὐτόν;—Λοιπὸν ἀναλόγως ὡς πράττει καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. Ἡ φωνὴ τῆς δυστυχίας διανοίγει τοὺς οὐρανούς, συγκινεῖ αὐτὰς τὰς οὐρανίας τάξεις.—Ἰδετε ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου δύσμοιρον μητέρα τὴν Ἀγαρ, φεύγουσαν τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀβραάμ, μόνον σύντροφον ἐν τῷ διωγμῷ αὐτῆς ἐκεῖνη ἔχουσαν τὸν μονογενῆ υἱὸν αὐτῆς Ἰσμαῆλ.—Ὁ μικρὸς ἀσκὸς τοῦ ὕδατος, ὃν ἔφερε φυγοῦσα, κενὸς ἦδη κρέμαται ἀπὸ τῶν ὤμων αὐτῆς, καὶ ἡ δίψα μαστίζει τὸν υἱὸν αὐτῆς.—Δίψα ἐν ἐρήμῳ εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ θάνατος.—Δίψῳ, στενάζων ἐφώνει ὁ δύστηνος παῖς καὶ ἡ μήτηρ ἀπεγνωσμένη στρέφει τὰ βλέμματα περὶ αὐτῆς πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις τῆς ἐρήμου καὶ δὲν βλέπει παρὰ τὴν θερμὴν ἄμμον ἐξαπλωμένην εἰς ἀπέραντον ἔκτασιν.—Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ τέκνου αὐτῆς σκληρὰ καὶ ἀσθενῆς διασχίζει τὴν καρδίαν αὐτῆς.—Δίψῳ ἐφώνει τὸ τέκνον.—Δίψῳ καὶ ἀποθνήσκω.—Ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου κατέλαβεν ἤδη αὐτὸ καὶ ἡ δύστηνος μήτηρ τὸ καταλείπει ἐκεῖ μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀπομακρύνεται μὴ δυναμένη νὰ ἴδῃ θνήσκον αὐτό.—Καὶ προσεγγίζει ἡ φοβερά στιγμή ἡ φωνὴ τοῦ θνήσκοντος ἀσθενῶς ἀκουσμένη ἀλλ' ὀξεῖα, διεισδύουσα εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς, πληγώνει βαθέως αὐτήν, καὶ φωνὴν ἄλλην ἐξάγει, φωνὴν τῆς μητρικῆς στοργῆς, φωνὴν ἥτις διέσχισε τοὺς οὐρανούς, καὶ κατέστησεν εὐμένη πρὸς τὴν μητέρα τὸν Θεόν.—Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Θεοῦ πρὸ αὐτῆς.—Ἀγαρ, Ἀγαρ, τῇ λέγει, ἰδε.—Πηγὴ ὕδατος ἐνώπιον αὐτῆς ἀναβλύσασα δίδει τὴν ζωὴν εἰς τὸ θνήσκον τέκνον, καὶ τὸ τέκνον εἰς τὴν μητέρα.—Ἀγγελοι Θεοῦ ἀφαιροῦντες τὸ δάκρυ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν δυστυχῶν γίνονται οἱ χριστιανοὶ οἱ ἐρχόμενοι εἰς βοήθειαν τῶν πασχόντων ποικιλοτρόπως ἀδελφῶν, οἱ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐξωκειομένην ἔχοντες εἰς τὸ νὰ ἐλεῶσι.—Εἶναι ἀχανὲς ἐρμος ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἡ ὑπερηφάνεια, ὁ ἐγωισμός, αἱ ἡδοναὶ, καυστικώτεροι τῶν ἀνέμων τῆς ἐρήμου, κατακαίουσιν τὴν ἱκμάδα τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συμπαιδείας ἐν ταῖς καρδίαις ἐκείνων, οὓς δὲν τρέφει τοῦ Εὐαγγελίου ἡ ἀθάνατος τροφή, καὶ δὲν δροσίζει τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης ἡ αἰθέριος δρόσος. Καὶ ὁ χριστιανὸς διδάσκει τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀγάπης τὰς διδασκαλίας, εὐαίσθητον ἔχων τὴν καρδίαν, αἰσθάνεται τὴν ὁδὸν καὶ τὸν πόνον, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἀναβλύζει τὰς σωστικὰς πηγὰς τοῦ ἐλέους, αἵτινες ἀποδίδουσι τὴν ζωὴν εἰς τέκνα καὶ μητέρας. Καὶ δίδων τὴν ἐλεημοσύνην, Χριστινέ, καθίστα αὐτὴν εὐεργετικώτεραν μεταβάλλων αὐτὴν εἰς ἀφιετηρίαν ἐργασίας.—Ἐλεῖ καὶ διδάσκει. Ὅταν χεὶρ πάσχουσα ἀλλ' ὕγιης ἐκτείνεται πρὸς σὲ ἐπαιτούσα τὸν ἄρτον αὐτῆς, μὴ ἀρνηθῇς τὴν συνδρομήν, ἀλλὰ κατὰστησον αὐτὴν ἀμοιβὴν παρεχομένης ἐργασίας. Δίδαξον τὸν ἐπαιτούμενα καὶ δυνάμενον νὰ ἐργάζεται, ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι καθήκον, ὡς καὶ ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι καθήκον. Ὁ δυνάμενος νὰ ἐλεῇ ὀφείλει νὰ ἐλεῇ, ἀλλὰ καὶ ὁ δυνάμενος νὰ ἐργάζεται ὀφείλει νὰ ἐργάζεται, ἵνα καὶ αὐτὸς αἰσθανθῇ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν ἀπερίγραπτον αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐννοεῖ ἐαυτὸν χρήσιμον εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ.

Ἐκκλησίᾳ εἶναι εὐλογημένη ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας, καὶ δὴ ἐκ πολλῶν ἀφηγήσεων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Οἱ Χριστιανοί, οἱ πιστοί, προσευχόμενοι ὁρθοὶ εἶχον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὀλίγον τι ἀνυψωμένας πρὸς τὰ ἄνω, διότι οὕτως τέκνα τοῦ Θεοῦ θεά, ἠδύνατο μετὰ θάρρους νὰ ἐνατενίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα αὐτῶν. Οἱ Κατηχούμενοι τούναντιον, ὡς μὴ λαβόντες εἰσέτι τὸ βάπτισμα, καὶ μὴ ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ κλίνονται τέκνα Θεοῦ, ἐκλινον πρὸς τὰ κάτω τὴν κεφαλὴν ὁρθοὶ καὶ αὐτοὶ ἱστάμενοι καὶ προσευχόμενοι. Ἀλλ' οἱ πιστοὶ δὲν εἶναι μόνον τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ δούλοι καὶ ὑπηκοοὶ αὐτοῦ. Καὶ λοιπὸν ἐν τισι σημείοις τῆς Ἀγίας Συνάξεως, ὁ Διάκονος καλεῖ τοὺς πιστοὺς ἀλλὰ καὶ τοὺς κατηχουμένους νὰ ἐπιδείξωσι τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν Κύριον, κλίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς κεφαλὰς. —Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ἡ δι' ὁρθοστάσις προσευχὴ, ἡ διὰ γονυκλισίας τοικυτῇ, ἡ παράστασις πάσης ἡλικίας ἀνθρώπων ἐν ταῖς Ἀγίαις Συνάξεσιν, ἡ διδασκαλία καὶ τὰ ἀναγνώσματα, τὰ παρατείνοντα τὴν διάρκειαν τῶν προσευχῶν, καθίστων ἐπιβλητικὴν τὴν ἀνάγκην τῆς υποστηρίξεως τῶν μὴ ἀντεχόντων εἰς τοὺς κόπους τούτους σωμάτων τῶν πιστῶν. Αἱ ἀρχαῖοι τεραὶ περὶ λειτουργίας συγγραφὰ ἀναφέρουσι διάταξιν τινα, καθ' ἣν οἱ πιστοὶ κατὰ τὴν ἐνταῖαν τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου ἀπέθετον τὰς ῥάβδους. Τίνες ἦσαν αἱ ῥάβδοι αὗται; Οἱ μήπω ὑπὸ τῶν νεωτεριστῶν παρασυρθέντες Χριστιανοί, ἐν πολλαῖς τῶν κωμῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διασώζουσι τὸ ἔθιμον τῆς στηρίξεως αὐτῶν ἐπὶ ῥάβδων, ἔχουσιν τὸ σχῆμα Τ. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εἶδομεν ἐν πολλαῖς Ἐκκλησιαστικῶν σωζόμενας τὰς ῥάβδους ταύτας. Τὰς ῥάβδους ἀντικατέστησαν παρ' ἡμῖν τὰ σιασίδια, ἀφ' ὧν κατέρχονται οἱ Χριστιανοὶ εἰς ἐνδεικνύμενην ταπεινώσεως καὶ σεβασμοῦ ἐν σπουδαίοις σημείοις τῆς θείας λειτουργίας.

Ὑπάρχει καὶ ἄλλη κίνησις περὶ ἧς ἐκτενέστερον θὰ γράψωμεν ἐν τῷ οἰκίῳ μέρει. Ἡ κίνησις τοῦ Ἀσπασμοῦ τῆς ἀγάπης. Ἡ κίνησις αὕτη σώζεται ἀκεραία ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μετὰ τῶν ἱερῶν ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ καὶ μετὰ τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα. Διὰ τοῦ ἀσπασμοῦ ἐκεῖνου ἡ ἀνδύουσα τοὺς Χριστιανούς ἀγάπη ἐξησφαλίζετο καὶ ἐμονιμοποιεῖτο.

## ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

## ΤΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δ'

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΑΓΩΝ. ΚΙΘΑΡΩΔΟΙ ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΙ

(Δίηγησις Θεοφύλου)

Δι' ἀμάξης ἀνερχόμεθα τῇ ἐπιούσῃ εἰς τὸ ἄστυ κατακλυζόμενον ἀπὸ τῶν πυλῶν μέχρι τῆς Ἀγορᾶς καὶ τοῦ Ὀδείου ὑπὸ παντοδαποῦ πλήθους ἀρχόντων στεφανηφορούντων, Σκυθῶν τοξοτῶν, ἀθλοθετῶν, ἱππέων, ἀθλητῶν, φιλοσόφων, ξένων, μετοίκων, ἀστῶν. Κατευθυνόμεθα εἰς τὸ Ὀδεῖον σήμερον τελεῖται τῶν ἀγῶνων ὁ ἀρχαιότατος, πορμίγγων καὶ ὠδῆς ἀγὼν διότι ἂν οἱ ῥαψῶδοι κατεστάθην ὑπὸ τοῦ Σόλωνος εἰς τὴν ἐορτήν, ἡ τῶν κιθαρωδῶν ἡμέρα ἐγένετο ἀρχαιότατος ἐν τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν θέσιν εἰς τὴν Πολλιάδα Ἀθηνᾶν πρὸ τοῦ γυνικίου, ἂν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἡμῶν πρῶτον τὰς Μούσας καὶ ὕστερον εἰς τὸν Ἡρακλέα ἵδρυσεν ἱερὸν, πρὸ ὀλίγων δὲ τριετηρίδων παναθηναϊκῶν ὁ ἱππικός ἀγὼν κατέστη καὶ ἡ τῶν νεῶν ἡμέρα. Τοῦτο μόνον ἐγένετο ἐπὶ πλέον ὅτι, ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν ἀφελῶς μετὰ

Ἀθηναίων ἦγετο οὗτος, οἱ τύραννοι, ὁ Πεισίστρατος καὶ οἱ αὐτοῦ υἱοί, προήγαγον αὐτόν, πανελλήνιον κηρύξαντες καὶ ἄθλα ἄξια προθέντες, ὁ δὲ Περικλῆς ἀντιφιλοτιμούμενος οὐ μόνον πολλὰ τιμιώτερα προέθηκεν ἄθλα χρυσῶν στεφάνων καὶ χρήματος, οὐ μόνον καὶ αὐτὸς πάντας ἐκ τῶν Ἑλλήνων τοὺς θεραπεύοντας τοὺς κιθαρωδικούς νόμους εἰς ἀγῶνα ἐκάλεσεν, ἀλλὰ καὶ τὸ Ὀδεῖον τοῦτο ἵδρυσεν, νῦν τῶν Μουσῶν.

Πρῶτον ἀγωνίζονται οἱ κιθαρωδοί. Ἄνδρες ὑπέροχοι τὴν ὥδην ὡς ποιηταί, τὸν κιθαρωδικὸν νόμον ὡς μουσικοί, τὴν ἐαυτῶν ἡδίστην εὐφωμίαν καὶ τὴν ἐμψυχον κρούσιν τῶν χορδῶν τῆς φόρμιγγος ἐπιδεικνύουσιν. Παρὰ τὸν θρόνον τῶν Ὀλυμπίων ἄγει ἡμᾶς ἡ ὑψηλὴ ποίησις καὶ ἡ μουσικὴ, κατακλεῖ δὲ ἡ ἀπαλὴ καὶ ἔντονος καὶ διαυγὴς φωνὴ καὶ ἡ περίτεχνος ὑπόκρουσις. Οἱ τολμήσαντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον πάντες τῶν γενναίων Μουσῶν ἦσαν πολυφίλτοι θιασῶται καὶ τεχνίται δεξιότατοι, εἰς δ' ἀνὴρ Ἰταλιώτης ἐξ Ἡρακλείας ἔλαβε τὸν χρυσὸν χιλίων δραχμῶν στέφανον καὶ τὸ ἐκ πεντακοσίων δραχμῶν βραβεῖον, ἄλλοι δὲ τὰ δεύτερα, τρίτα καὶ τέταρτα.

Μετ' αὐτοὺς θαυμάσιοι τῆς φόρμιγγος χειρισταί, ἄνδρες θαυμασταὶ δεξιότητος, τῶν κιθαρωδικῶν μόνον κρουμάτων ἱεροφάνται ἀνευ ὠδῆς καὶ φωνῆς, κιθαρισταὶ μόνον, ἀγωνίζονται πρὸς ἀλλήλους. Τὸ ἄθλον πενιχρότερον, καθ' ὅσον ταπεινότερα εἶναι ἡ κρούσις μόνῃ ἡ δεξιὰ τῆς ὑπερέχου μουσικῆς καὶ ποιήσεως.

## ΑΥΛΩΔΟΙ, ΑΥΛΗΤΑΙ

Μετὰ τούτους οἱ ἀγῶνες ἀρχονται οἱ περὶ τὸν αὐλόν, καὶ οὗτοι διηρημένοι εἰς αὐλωδικούς καὶ αὐλητικούς, καὶ ἐν ἐκείνοις μὲν δεξιὸς αὐλητῆς ὑπαυλεῖ τὴν ὥδην συνοδεύων τοῦ ἄδοντος ποιητοῦ, ἐν δὲ τῷ αὐλητικῷ ἀγῶνι μόνον αὐλημάτων ἡδίστων ἀνευ ἄματος πληροὶ τὸν ἄλκον ὁ τεχνίτης. Καὶ αὐληταὶ μὲν δεξιότατοι Βοιωτοὶ ἦσαν πάμπολλοι Θηβαῖοι μάλιστα παραδόξως τοῦ Πινδάρου πολῖται, ὅστις τὴν φόρμιγγα οὐχὶ τὸν αὐλὸν ἀνάσσυσαν τῶν ὕμνων εἰπὼν ἐξαίρετως ἐτίμα, αὐλωδοὶ δὲ ἐκ τῆς ἡμετέρας Αἰολίδος ἦσαν παρὰ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν ἄλλων Φρυγῶν μουσικῶν τοὺς αὐλωδικούς διδασκούντες νόμους. Τὰ βραβεῖα ἦσαν ἀνάλογα· οἱ Ἀθηναῖοι εἰσήγαγον μὲν εἰς τὸν μουσικὸν ἀγῶνα καὶ τὸν αὐλόν, ἀλλὰ, τῆς θεᾶς αὐτῶν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀποστροφήν δηλοῦντες, ἄθλον ἔθεσαν εἰς χρῆμα μὲν πεντακοσίων ὡς αὐτῶς δραχμῶν ἀλλ' εἰς στέφανον, τὸ τιμιώτατον ἀριστεῖον, δραχμῶν μόνον τριακοσίων.

## ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΑΓΩΝ.—ΧΟΡΗΓΙΑΙ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Τῇ ἐπιούσῃ ὁ ἀγὼν ἐν τῷ Διονυσιακῷ ἄγεται θεάτρῳ οὐχὶ πλέον κιθάρης καὶ αὐλοῦ, ὑπάρχοντος ἐνός μόνον ἀνδρός. Ἐξ ἐκάστης φυλῆς χοροὶ ἀνδρῶν ἢ παίδων πεντήκοντα, λαμπρῶς ἡμφιεσμένοι καὶ στεφανώφροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦς, τοῦ χορηγοῦ ἀπειδὴς δαπνόωντος, διαγωνίζονται. Καὶ οἱ μὲν χοροὶ καὶ οἱ χορηγοὶ εἶναι Ἀθηναῖοι ἐκαστῆς φυλῆς, οἱ δὲ ποιηταὶ ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος οἱ διδάσκοντες, τὸ δὲ βραβεῖον τῆς μὲν φυλῆς τρίπους χρυσοῦς καὶ ἀμφορεῖς, ὡς περ ἐν πάσι τοῖς ἀγῶσι, ἀμφορεῖς παναθηναϊκοί, τοῦ δὲ καταδαπανηθέντος χορηγοῦ ἡ ἀδεία νὰ ἰδρῇ μνημεῖον χορηγικὸν τῆς νίκης τρόπαιον κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν τριπόδων. Θεάμα ἐκπαιγλὸν τῶν χορῶν καὶ θεσπέσιον τὸ ἄκουσμα τοῦ μέλους τὸ πανημέριον, οὐδένα κόρον, οὐδέμιαν τέκτον ἀνίαν, ἀλλ' ἡδονὴν ἐμβάλλων καὶ ἐνεχον θεῖαν τινὰ μεγαλοπρέπειαν.

Περιορχόμεθα πάλιν μετὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὴν πόλιν

κονιορτόν έχει πολὺν διὰ τὸ λεπτόγειον καὶ τὰς ὁδοὺς διὰ τὴν ἀρχαιότητα σκελίσας, ἀλλὰ τοῦ ἀέρος λεπτοτάτη ἢ σύστασις, ὁ οὐρανὸς δικυγέστερος καὶ αὐτοῦ τῆς ἡμετέρας Ἰωνίας, ὁ ὀρίζων εὐρύτατος μετ' ἀπαλωτάτας κατὰ τὰ τέρματα αὐτοῦ γράμμάς, εὐοσμίν δὲ ἀμβροσίαν φέρουσιν οἱ ἄνεμοι ἥπιοι ἀπὸ τῶν πέριξ ὁρέων καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ. Πλὴν δὲ τούτων οἱ ναοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τῶν ἡρώων τὰ ἱερά, αἱ στοαὶ τῆς ἀγορᾶς, τὸ βουλευτήριον, τὰ λοιπὰ ἱδρύματα καὶ τῶν ἀγαλμάτων ἢ ἀμετρος πληθὺς ἀνὰ τὸ ἄστυ, πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς πομπικὴν ὁδόν, ποιοῦσιν ὥστε δικαίως νὰ λέγῃται αἷ Ἀττικὴ θεῶν κτίσμα καὶ προγόνων ἡρώων».

## ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑξομάδα.

Δέον νὰ ἐννοηθῇ, οἱ κούφα καὶ ἐφήμερα εἶναι ὅσα σχεδιάζονται ἐν Ἑλλάδι περὶ ἀνορθώσεως τῆς Πολιτείας, ἐφ' ὅσον παρορᾶται τὸ μόνον ἀληθές τῆς ἀνορθώσεως θεμέλιον, ἡ θρησκευτικὴ τοῦ λαοῦ ἀγωγή ὑπὸ κλήρου ἀξίου τιτῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Θεογένης Λειβαδάς

## ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἀνακαινιζομένης τῆς ἀπὸ ἐτῶν ὀρισταμένης Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος Καβάλλας, παρακαλοῦνται οἱ ἐξοτίμοι συγγραφεῖς καὶ ἐκδόται καὶ πάντες οἱ βουλόμενοι, ἵνα συντελέσωσιν εἰς τὸν πλουτισμὸν αὐτῆς, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἴτε ἰδίων εἴτε ξένων συγγραμμάτων, ἀποστέλλοντες αὐτὰ πρὸς τὸν ἐν Καβάλλᾳ Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Ἀρχιμανδρίτην κ. Σωφρόνιον.

Ἐν Καβάλλᾳ τῇ 28 Ἰουλίου 1908.

Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

## Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἀνλοῖ

Ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ ἀνανεώσεις ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν διὰ τὸ ἀρχαῖον χειμερινὸν ἐξάμηνον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1908—1909 ἄρχονται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου ἐ.ε. καὶ λήγουσι τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου ἐ.ε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1908.

Ὁ Πρύτανης  
(Τ.Σ.) Κ. Στέφανος

Ὁ ὑπογραμματεὺς  
Σ. Ἀποστολάκης.

## Ἡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀνλοποιεῖ ὅτι

Αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τοῖς Σχολείοις αὐτῆς διὰ τὸ ἀρχαῖον σχολικὸν ἔτος (1908—1909) ἄρχονται τῶν μὲν παλαιῶν μαθητῶν τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τῇ 15 ἰδίου, τῶν δὲ τῶν πρῶτον προσερχομένων τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τῇ 20ῃ ἰδίου, ὅποτε δι' ἀγασμοῦ γενήσεται καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων.

Ἀθήνῃς τῇ 22 Αὐγούστου 1908.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Φ. Ἑταιρείας.

## ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

### Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

Ὁ ἐν Προύσῃ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Τζαννέτος ἰπέσειλε τῇ Ἑταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν δρ. 20.  
Ὁ κ. Ν. Ι. Δασκαλάκης (Μπούφαλον) δολάρια 2.

## ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Κ. Σ. Βοστώνη. Δὲν εἶναι ἀπόρητος ἡ ὕλική κατάστασις τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν. Στερεῖται καὶ τοῦ ἐλαχίστου κεφαλαίου καὶ θὰ στερεῖται πάντοτε, ἐφ' ὅσον πᾶσαν πρὸς αὐτὴν δωρεάν σπεύδει νὰ μεταβάλῃ εἰς φύλλα Πατριῶν, δι' ὧν φρονεῖ ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ φρονήματος. Ὅσα κίς αἱ αὐθόρμητοι δωρεαὶ δι' ὧν καὶ μόνον συντηρεῖ τὸ ὄργανον αὐτῆς τοῦτο, ἀραιῶνται, ὀρίσταται δεινὰς ὕλικας στενοχωρίας· ἀλλ' αἱ ἡθικαὶ εἶναι ὀδυνηρότεραι ὅταν ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ αἰτήσεις οἷαι αἱ ἐπιβλητικώταται ἐκ τῆς Ἀλυτρώτου καὶ κατὰ ἑκατοντάδας ἐρχόμεναι ἀπὸ μὴνός Ἀπαντῶμεν ταῦτα μετὰ πάσης παρρησίας διότι πιθανὸν καὶ ἄλλοι νὰ φρονῶσιν, ὅπως ὑμεῖς, ὅτι ὁ μόνος κόπος ἡμῶν εἶναι νὰ κόπτομεν τοκομερίδια ἐκ τῶν μετοχῶν μας καὶ νὰ συντηρῶμεν τὰ Πατρία — Κ. Κ. Κοῦλα. Ἀποστέλλομεν. Ἡ ληφθεῖσα δραχμὴ εἶναι ἡ ταχυδρομ. δαπάνη τῆς ζητηθείσης σειρᾶς τῶν 100 φύλλων οὐδόλως δὲ σχετίζεται μετ' ἐν τακτικῇ ἀποστολῇ ἧτις γίνεται πάντοτε δαπάνη ἡμῶν. — Ι. Ἐπ. Α. Ναζλῆ Ἑλλ. χαρτονόμισμα, ταχυδρ. ἐπιταγὴ ἡ Τουρκ. γραμματόσημα εἶναι τὰ προγερότερα μέσα. — Α. Ζ. Ἀδριανούπολιν Αἰσείραι αὐταὶ δὲν ἀποτελοῦνται ἀπὸ πάντα τὰ προσκοθέντα φύλλα, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκλογὴν ἐξ αὐτῶν.

## ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ  
ΙΔΡΥΘΕΙΣΗΣ ΤΩ 1866

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ  
Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Τμήμα Τραπεζικόν. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία  
Τμήμα Χρηματιστηρίου. Ἀγοραπωλησίαι  
χρεωγράφων.

Τμήμα ἐμπορίου.  
Τμήμα ἀσφαλείας πυρὸς καὶ ζωῆς ὁ Γαλλικὸς «Φοίνιξ».

### Τόκοι καταθέσεων.

|           |                             |
|-----------|-----------------------------|
| 3 1)2 ο)ο | ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν |
| 4 ο)ο     | μετὰ τρεῖς μῆνας            |
| 4 1)4 ο)ο | μετὰ ἕξ μῆνας               |
| 4 1)2 ο)ο | μετὰ ἑν ἔτος                |
| 5 ο)ο     | μετὰ δύο ἔτη                |
| 5 1)2 ο)ο | μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον     |

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο ὀλιγώτερον.

## ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΩΤΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γόρτιον, Καλάμας.

Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ.μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλαν, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασούντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδού.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ.μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ.μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀσταχόν. Βασιλικήν, Λευκάδιαν, Πρέβεζαν,

Σαλαῶραν, Κόρινθον καὶ Καρθαγαῖαν. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π.μ. διὰ Σίφον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πάνορμον, Χερσόνησον. Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητεῖαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν  
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ.μ. (Κατ' εὐθείαν). Δοὶ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀφῆν τῆς Β' ἀναξοστοιχίας ἐξ Ἀθηνῶν.

## ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

### Ἑντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοὶς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

### Τόκοι τῶν καταθέσεων

|                                        |         |
|----------------------------------------|---------|
| 1)2 τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ κατ. 6 μην. |         |
| 3 " " " " " "                          | 1 ἔτους |
| 4 1)2 " " " " " "                      | 2 ἔτων  |
| 2 " " " " " "                          | 4 " "   |
| 2 " " " " " "                          | 5 " "   |

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Ἐμποροπρακτῆς Ε. Ἀρτίκης διπλωματοῦχος τῶν Παρισίων, ὁδὸς Ὁμήρου. Πλουσία συλλογὴ ὑρασμάτων.

Ἡ περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἄρωματα Μπονσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρείον τοῦ Στά Φιλεκαπιδευτικῆς